

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτερο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση T-30/03 RENV, 3F κατά Επιτροπής, και με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2002) 4370 τελικό της Επιτροπής, της 13ης Νοεμβρίου 2002, με την οποία κρίθηκε ότι τα μέτρα φορολογικής μειώσεως που ισχύουν για τους ναυτικούς που εργάζονται σε δανικά πλοία συνιστούν κρατικές ενισχύσεις συμβατές με την κοινή αγορά (υπόθεση C-319/07 P, αναπεμφθείσα κατόπιν αναιρέσεως).

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Falles Fagligt Forbund (3F) στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Βασίλειο της Δανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 65 της 3.3.2012.

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Νοεμβρίου 2012 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 11 Σεπτεμβρίου 2012, στην υπόθεση T-241/03 REV, Luigi Marcuccio κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-534/12 P)

(2013/C 71/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Luigi Marcuccio (εκπρόσωπος: G. Cipressa, avvocato)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του ανααιρεσίου

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει στο σύνολό της και άνευ ουδεμίας εξαιρέσεως τη διάταξη που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 11 Σεπτεμβρίου 2012, επί της υποθέσεως T-241/03 REV·

— κυρίως,

- α) να κρίνει παραδεκτή την, υποβληθείσα από τον ανααιρεσίου στις 27 Δεκεμβρίου 2011 και εκ της οποίας ανέκυψε η υπό κρίση υπόθεση, αίτηση αναθεωρήσεως της διατάξεως που εξέδωσε το πρώτο τμήμα του τότε Πρωτοδικείου στις 17 Μαΐου 2006, επί της υποθέσεως T-241/03, Marcuccio κατά Επιτροπής, η οποία εκκρεμεί ενώπιον του νυν Γενικού Δικαστηρίου, και, ως εκ τούτου, να κρίνει υπέρ της συνεχισεως της δίκης, όπως προβλέπεται εκ του νόμου, και

β) να καταδικάσει την αναηρεσίβλητη στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο ανααιρεσίων στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, ή

— επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί εκ νέου, όπως προβλέπεται εκ του νόμου, επί του παραδεκτού της αιτήσεως της 27ης Δεκεμβρίου 2011 και, εφόσον απαιτείται, επί της ουσίας της υποθέσεως.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

- 1) Δικονομικές πλημμέλειες θίγουσες τα συμφέροντα του ανααιρεσίου, εκ των οποίων απορρέουν σφάλματα ως προς την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, μεταξύ των οποίων: α) παντελής έλλειψη διεξαγωγής αποδείξεων και παράλειψη αιτιολόγησεως της αναηρεσιβαλλομένης διατάξεως, β) παράβαση ουσιώδους τύπου, γ) παραβίαση της αρχής του απαραβίαστου της αρμοδιότητας του εκ των προτέρων καθορισμένου φυσικού δικαστή να επιληφθεί υποθέσεως, δ) παράβαση των διατάξεων του άρθρου 64, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου και του άρθρου 127, παράγραφοι 1 και 2, του Κανονισμού και, τέλος, παραβίαση του δικονομικού δικαιώματος του ανααιρεσίου, βάσει του οποίου του παρέχεται η δυνατότητα να ζητήσει από το Γενικό Δικαστήριο, ανά πάσα στιγμή, τη λήψη μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας σχετικά με την εν λόγω υπόθεση·
- 2) παράβαση του άρθρου 44, παράγραφοι 1 και 2, του Οργανισμού του Δικαστηρίου·
- 3) παραβίαση της γενικής αρχής του δικαίου η οποία περιέχεται σε απόφαση του Δικαστηρίου, της 13ης Οκτωβρίου 1977, επί της υποθέσεως 56/75 REV, Elz κατά Επιτροπής·
- 4) παντελής έλλειψη διεξαγωγής αποδείξεων και παράλειψη αιτιολόγησεως της αναηρεσιβαλλομένης διατάξεως και λόγω παραμορφώσεως των πραγματικών περιστατικών και των ισχυρισμών του ανααιρεσίου.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) στις 3 Δεκεμβρίου 2012 — KONE AG, Otis GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, ThyssenKrupp Aufzüge GmbH κατά ÖBB Infrastruktur AG

(Υπόθεση C-557/12)

(2013/C 71/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίουσες: KONE AG, Otis GmbH, Schindler Aufzüge und Fahrtreppen GmbH, Schindler Liegenschaftsverwaltung GmbH, ThyssenKrupp Aufzüge GmbH

Αναιρεσίβλητη: ÖBB Infrastruktur AG

χρόνου εργασίας, οι οποίες αποτελούν αντικείμενο της οδηγίας 2003/88 και, ειδικότερα, την ετήσια άδεια μετ' αποδοχών, και

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 101 ΣΛΕΕ (άρθρο 81 ΕΚ, άρθρο 85 ΣυνθΕΟΚ) την έννοια ότι καθένας μπορεί να απαιτήσει, από τους μετέχοντες σε σύμπραξη, αποζημίωση και για τη ζημία την οποία του προκάλεσε τρίτος σε σχέση με τη σύμπραξη, ο οποίος, επωφελούμενος από την αύξηση των τιμών της αγοράς, αυξάνει τις τιμές των δικών του προϊόντων περισσότερο από όσο θα τις είχε αυξήσει εάν δεν υφίστατο η σύμπραξη (Umbrella-Pricing), ούτως ώστε η αναγνωρισθείσα ως θεμελιώδης από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αρχή της αποτελεσματικότητας να επιτάσσει την επιδίκαση αποζημίωσης κατά το εθνικό δίκαιο;

— ότι, συνακόλουθα, το άρθρο 4 του παραρτήματος V του εν λόγω κανονισμού σημαίνει ότι το δικαίωμα μεταφοράς της ετήσιας αδειας πέραν του τιθόμενου με την ανωτέρω διάταξη ορίου μπορεί να χορηγηθεί μόνον σε περίπτωση κωλύματος συνδεόμενου με τη δραστηριότητα του μονίμου υπαλλήλου ως εκ της ασκήσεως των καθηκόντων του.

Οι κατά το άρθρο 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενδιαφερόμενοι, αλλά και οι ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης διάδικοι, καλούνται να καταθέσουν ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης τις γραπτές παρατηρήσεις τους επί των ανωτέρω ζητημάτων εντός προθεσμίας ενός μήνα από την κοινοποίηση της παρούσας αποφάσεως.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα επανεξετάσεως) της 11ης Δεκεμβρίου 2012 περί επανεξετάσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (αναιρετικό τμήμα) που εκδόθηκε στις 8ης Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-268/11 P, Επιτροπή κατά Strack

(Υπόθεση C-579/12 RX)

(2013/C 71/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι στην υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Guido Strack

Ζητήματα προς επανεξέταση

Η επανεξέταση θα χωρήσει επί των ζητημάτων αν, υπό το φως της νομολογίας του Δικαστηρίου επί του δικαιώματος λήψεως ετήσιας αδειας μετ' αποδοχών, ως αρχής του κοινωνικού δικαίου της Ένωσης, η οποία κατοχυρώνεται ρητώς και στο άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην οποία αναφέρεται ιδίως η οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργανώσεως του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9), η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 8ης Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-268/11 P, Επιτροπή κατά Strack, θίγει την ενότητα και τη συνοχή του δικαίου της Ένωσης, καθόσον το δικάσαν ως αναιρετικό δικαιοδοτικό όργανο Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε:

— ότι το άρθρο 1ε, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν διέπει τις περιπτώσεις παραγραφής, όσον αφορά την οργάνωση του

Αναίρεση που άσκησε στις 13 Δεκεμβρίου 2012 η Koninklijke Wegenbouw Stevin BV κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-357/06, Koninklijke Wegenbouw Stevin κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-586/12 P)

(2013/C 71/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Koninklijke Wegenbouw Stevin BV (εκπρόσωπος: E. Pijnacker Hordijk, advocaat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει εν μέρει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, στο μέτρο που, με την απόφαση αυτή, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή απέδειξε επαρκώς κατά νόμον ότι η KWS είχε ηγετικό ρόλο στη σύμπραξη που διαπίστωσε η Επιτροπή,

— να ακυρώσει εν μέρει το άρθρο 1, στοιχείο j της προβαλλόμενης αποφάσεως (1), στο μέτρο που η Επιτροπή επέβαλε στην KWS πρόστιμο ύψους 27,36 εκατομμυρίων ευρώ,

— να υπολογίσει εκ νέου το πρόστιμο της KWS, καθορίζοντάς το στο ποσό των $27,36 - 0,5 \times 17,1 = 18,81$ εκατομμυρίων ευρώ,